

Cordialitat

El tancament total de les botigues madrilenyes i els 30.000 assistents al míting de la plaça de braus de la capital de la República i la difícil i tortuosa gestació de fórmules harmòniques en la discussió del nostre Estatut deixen un xic malparada—i em quedo curt—la tan trompetejada cordialitat republicana que havia fet nèixer tantes esperances en el cor de molts de nosaltres.

Els moments que a través tenen un interès cabdal per a nosaltres i per a ells. Tots ens juguem, amb les nostres respectives actituds, l'esdevenidor dels nostres respectius pobles i cal que almenys nosaltres afermem més i més les nostres conviccions i enfortim la nostra voluntat, però que actuem en un pla de serenitat i de reflexió perquè si la fermesa de les nostres conviccions i la manifestació de la nostra voluntat decidida són la base de la consecució dels nostres ideals de llibertat la nostra actuació política, la nostra habilitat en escollir moments i posicions són els factors del nostre triomf que serà més prompte i més decisiu quanta més sigui la nostra capacitat i la nostra comprensió en actuar i en forjar les armes per al nostre combat.

Fóra una manca de serenitat el deixar-nos portar per les estúpides escames de l'esperit monàrquic, centralista i dominador que perdura en la majoria dels fills de terres ibèriques que no han pogut rompre encara les cadenes llurs d'esclavatge, físic i espiritual, després de més d'un any de República i que prenguéssim actituds que foren avui per avui prematures mentre el diàleg, aspre si voleu, encara no resta trencat ni interromput.

Es hora, està clar, de mantenir la nostra dignitat ciutadana i de no voler votar i consentir amb la nostra aquiescència en solucions que no solament no són les que el nostre poble votà sinó que són solucions antiautonòmiques i antipedagògiques i, per tant, no són intel·ligents. La nostra actitud ha d'ésser digna i liberal, la nostra conducta jamai ha de poder ésser titllada de particularista. Cal que donem als nostres actes, a les nostres proposicions un fort llevat d'universalitat i cal que en defensar el

dret del poble català defensem a l'ensens el dret a la llibertat de tots els pobles i l'esperit de germanor i convivència enfront del raquític esperit de "conlllevància" que tant d'èxit ha tingut enllà de l'Ebre.

Hem d'amarar-nos de raó i de liberalisme abans de pronunciar la darrera paraula i proquir el primer fet de la definitiva desavinença amb el nou estat republicà i abans de rompre cal que sospesem bé totes les conseqüències de la ruptura i tinguem ben apamat el camí de les nostres solucions adients i la nostra voluntat ben decidida a petjar tots els terrenys per aspres i cantelluts que de moment puguin ésser.

Podem no estar conformes i de fet no n'estem, en solucions ja donades dins l'Estatut que ara discuteixen les Corts Constituents espanyoles; podem no votar o votar contra certes solucions que ens presentin, però pot també ésser que malgrat totes aquestes manifestacions imposades pel nostre ideal de llibertat i d'humanitat la fórmula que subsisteixi amb totes les seves incongruències, totes les seves incomprendiments i totes les seves falles autonòmiques pugui ésser en l'aplicació en les nostres mans una mena de catapulta simbòlica que enderroqui totes les resistències i ens faciliti ràpidament la consecució de la nostra llibertat, tan fermament volguda.

El poble que està segur del seu dret, de la seva voluntat i de la seva força de conviccions no té necessitat de precipitar les coses mentre quedi la seva dignitat salvada. Nosaltres rebutgem tota actitud de desesperació, tota doctrina fatalista. Amb plena fe en els nostres ideals i en la nostra voluntat de veure'ls triomfants afirmem una vegada més el nostre amor a la llibertat d'homes i pobles i repetim ben alt i ben fort que no desmaiarem fins a veure proclamada i respectada la llibertat plena de Catalunya, terra nostra.

J. RIERA I PUNTÍ

El comandant Franco

Madrid, 30.—S'assegura que el comandant Franco ha sol·licitat el reingrés en actiu al cos d'Aeronàutica.

El mal gust de "Les Circumstàncies"

El nostre estimadíssim col·lega "Les Circumstàncies" ha tingut, té i possiblement tindrà sempre — es redacti en l'idioma que es redacti — el mal gust d'argumentar com si els qui el llegeixen fossin nats a les Hurdes, o com si el vell òrgan possibilista s'imprimís i veiés la llum en un altre planeta.

No li envegem tan mal gust.

Es que creu, però, seriosament, que no hi ha res a dir de l'actuació de l'actual Ajuntament? Creu, en realitat, que ens té poc menys que enlluernats el "nivell que mai no havien assolit els serveis municipals"? Quanta ingenuïtat! Com si la sessió del passat dijous, per exemple, fos qualsevol digne de lloanga! Que bé hauria estat allí l'"Elogi del ruralisme"!

Ens qualifica, també, d'ignorants del mecanisme municipal perquè hem prescindit, en una ocasió recent, de tota Comissió i hem anat a fer càrrecs directament al responsable. No som pas, no ja tan ignorants, sinó ni sisquera tan infantils! No és d'això, però, del que volem parlar, almenys avui. Tot ho anirem aclarint, si tant s'hi empenyen.

No sabíem, per altra part, que la premsa hagués de plantejar les seves campanyes al Consistori. Fa bé d'advertir-nos-ho el confrare. És una suggerència. Encara que una suggerència que, per cert, s'apropa molt al pensament de la Dictadura. D'aquí endavant, per a què volem diaris? Serà més senzill—ho hauré de portar a una Assemblea de Premsa—anar a fer de regidors espontanis. Ara ens expliquem perquè, temps enrera, es demanaven explicacions als regidors d'Esquerra Republicana de tot allò que s'escrivia a FOMENT i no resultava plaent a la majoria municipal.

Hi ha pensades genials!

I tot per defensar el que no té defensa lògica. El senyor alcalde ha estès un certificat "per a facilitar l'acció de la justícia", segons afirma el col·lega. I el senyor alcalde per tal de facilitar l'acció de la justícia, ho ha sacrificat tot. No s'ha deturat ni sisquera a enterar-se, que és el menys que podia fer. Si el senyor alcalde hagués volgut enterar-se no hauria, segurament, obrat tant a la lleugera. S'hauria

assabentat que l'escàndol de què parla el confrare i que, pel que es veu, constitueix tota la base del seu poc equànim certificat, no el produí, ni en fou actor, el senyor Rovira. Es tracta, solament, d'un aldarull entre dones. I, àdhuc, s'hauria enterat que si intervingué la guàrdia urbana fou precisament a instància de la família Rovira, en veure's insultada. El que interessava, però, era, en efecte, el que diu el confrare: "facilitar l'acció de la justícia"... en perjudici del senyor Rovira.

Si aquest ruralisme el creu elogiuable "Les Circumstàncies", allà el confrare.

Els certificats que tenim a la vista—serà, potser, una debilitat nostra?—ens diuen, contra el parer del col·lega que tant els menysprea, quel com més que el de l'Alcaldia, puix que tenen l'aval de gent que conviuen diàriament amb el senyor Rovira i que, per tant, poden saber si és o no de caràcter irascible i pendencier.

En fi, com que ens consta que el senyor Rovira ha atorgat poders a favor de procurador de Tribunals per tal de presentar la demanda de conciliació prèvia per a formular querelles per calúnnia i injúria contra el senyor alcalde Antoni Martí Baiges i el Director de "Les Circumstàncies", no entrarem avui en altres detalls, ben interessants per cert. Ho anirem fent amb la calma, pau i tranquil·litat que mereix un assumpte tan greu com és el bescantar la dignitat d'un ciutadà.

Volem, però, fer present a "Les Circumstàncies" que nosaltres voldríem, en efecte, que tots els veïns de Reus fossin socis de Foment. Apart, però, d'aquest desig naturalíssim, mai no hem deixat de tractar amb la màxima consideració als ciutadans que no figuren al nostre costat. Foren els possibilistes, cal recordar-ho, els que digueren que no podrien viure a Reus els que no formessin en aquell partit. Ho hauréu ja oblidat?

I per avui, prou. Quedem en que la realitat, el fet eloqüent és que s'ha estès un certificat de la conducta d'un ciutadà digne en termes que no s'haurien emprat per a un indesitjable.